

minister, formoder jeg, fandt Anledning til særlig at fremhæve for lidt siden, at der var en særlig Side ved Forslaget, idet Kjøbenhavns Skattebædere ikke bleve ramte særlig haardt, fordi der er en hel Del Menneſter uden for Kjøbenhavn, som komme til ogsaa at betale. Saa vidt jeg forstod, blev det fremhævet som en Fordel ved Forslaget. Ja for Kjøbenhavn, men for os uden for Kjøbenhavn kan jeg ikke se, det er nogen Fordel, tværtimod, jeg tror, det er en Forkøttelse af den Maade, som har været Coutume i mange Aar, naar der har været Tale om at lovgive om Forhold, der vedrørte Kjøbenhavn. Saa fandt man meget ofte mere mellem Vinierne; end i Vinierne, saa fandt man ofte en eller anden lille Ting, hvorved Kjøbenhavn kunde faa sig et lille Ben paa Provinsernes Beføstning. Det er ogsaa det, man har lavet her, idet man vil have udenbys boende til at betale Stat til Kommunen. Det er et lille Stykke mellemkommunal Beføstning, man har villet gennemføre, men blot for Kjøbenhavn. Jeg for mit Vedkommende er en Tilhænger af en retfærdig mellemkommunal Beføstning, men jeg bryder mig ikke om at faa det stykkevis i den Betydning, at Kjøbenhavn faar Lov til at beskaffe sine udenbys næringsdrivende, medens derimod andre Kommuner ikke faa Lov til at beskaffe Kjøbenhavnere, som drive Næring i deres Kommuner. Det kan jeg ikke være med til, set fra et Provinſtandpunkt. Den væsentligste Grund til, at jeg har brudt den Tavshed, som jeg haaber, de Herrer Kjøbenhavnere ville anerkende, at Provinſsboerne have holdt ved Behandlingen af denne Sag, er for Resten netop den, at jeg har villet lægge Fingern paa det Punkt og sige: Vi kunne ikke gaa til en saadan Stump mellemkommunal Beføstning, hvor Kjøbenhavn faar Fordelen, og vi andre ingen. Medens jeg berører den mellemkommunale Beføstning, vil jeg for øvrigt sige, at jeg har lagt Mærke til, at flere ærede Talere have sagt, at det kunde være, at denne Lov blev overflødig, naar vi fik den mellemkommunale Beføstning, fordi der derved maatte vilde indvindes saa mange Penge, at Kjøbenhavn ikke behøvede nogen ny Stat. Jeg vil haabe, at de Herrer have taget fejl i deres Spaadom om den mellemkommunale Beføstning. Jeg forudsætter nemlig, at den smule ny Skatteobjekter, der findes i den mellemkommunale Beføstningslov, som er til Behandling, ere saa smaa, at der ikke bliver nogen stor Fordel, for Kjøbenhavn, uden at det ogsaa bliver paa Provinſsboernes Beføstning. Som den højtærede Indenrigsminister sagde, er den mellemkommunale Beføstning selvfølgelig kun en Lov om For-

deling af Statterne, det er ikke ny Skatteobjekter, der er Tale om, saa hvis Kjøbenhavn faar Fordelen af den, maa det ogsaa være paa Provinsernes Beføstning. Jeg kan derfor ikke undlade med det samme at lægge ærede Medlemmer paa Sinde at se lidt ogsaa paa den mellemkommunale Beføstning, at vi ikke skulle gaa hen og blive narrede der, som vi gøre saa ofte, naar vi handle med Kjøbenhavnerne. Altsaa, Hovedgrunden for mig til at stemme absolut mod Loven er dette Stykke mellemkommunale Beføstning, der som sagt findes mere mellem Vinierne end i selve Lovforslaget, og som er kommet en Del frem ved Omtalen og ved den højtærede Ministers Udtalelser. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale § 14; den er omtalt saa tit, og det synes jo, at der er man fra alle Sider enig om, at denne Stat bliver Hovedskatten; thi saaledes, som Lovforslaget er, bliver det saaledes, at Huslejeskatten bliver det væsentlige, medens Indkomſtskatten bliver det mindre væsentlige. Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvor Pengene skulle komme fra, eller om man overhovedet har nogen Brug for Pengene — det er maatte rigtigt at tage det først — da tør jeg ikke have nogen bestemt Mening derom. Jeg mener som saa, at de herinde fra maa bedre kende det, og i alt Fald er jeg enig med — det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) var det vistnok, og for Resten mange andre, der have haft Ørdet, i, at naar Kjøbenhavn har Brug for Penge til forskellige Foretagender, saa bør den have dem, men hvorfor saa ikke tage dem ved en progressiv Indkomſtskat? Jeg har lagt Mærke til, at flere ærede Medlemmer netop have fremsørt det som en Fordel ved den her foreslaaede Stat, at den vilde komme til at virke som en progressiv Indkomſtskat — der har ganske vist været Uenighed om, hvorvidt den vilde virke saaledes, men det er blevet fremhævet som en Fordel. Ja, men naar det er en Fordel, dersom den virker saaledes, hvorfor saa strides, om den gør det eller ej? Hvorfor saa ikke hellere tage en progressiv Indkomſtskat? Saa er man vis paa, at den vil komme til at virke saaledes. — Dermed skal jeg slutte de Bemærkninger, jeg havde at gøre. Jeg kunde have Øyst til allerhelst at faa Forslaget ihjel straks, men jeg skal for øvrigt heller ikke have noget imod, om man begravede det paa en pænere Maade.

Alberti: Hvis de Betragtninger, jeg i Gaar havde Lejlighed til, at fremsætte, maatte føre til, at det Udvalg, der ventelig vil blive nedsat til Overvejelse af det foreliggende Forslag, vil tage det Spørgsmaal